

۲۰۱۶/۱۰/۲۲

حمید انوری

"منار نجات" یا نجات منار

چگونه تفرقه ایجاد میکنند

در این مختصر سر آن ندارم تا در مورد چند و چون "منار نجات" روی سپید کاغذ را سیه کنم و این مهم را وامیگذارم به مؤرخین ملی، مردمی و مستقل الرأی که "غبار" گونه در آینده بنویسند و مردم قضاوت کنند و نیک میدانیم که نمی شود همه را برای همیشه فریب داد.

و اما غرض از این سیه مشق نه "منار نجات"، بلکه نجات "منار" است. به تعبیر دیگر گویا تعدادی از هموطنان ما که با خوب و بد شان کاری نداریم و از بطن باطن آنها هم چیزی نمی دانیم، دست به کار گردیده اند تا "منار نجات" هشتاد و هشت ساله را که چهاردهه قبل ویران کرده اند، نجات داده و به زعم خود خدمتی کرده باشند به میهن و مردم و...

این که در شرایط کنونی و حضور نظامی بیش از چهل کشور جهان در سرزمین آبائی ما و لشکر کشی های القاعده و داعش و...، ساخت یک منار "نجات" را چگونه توجیه میکنند، خود دانند و خدای شان.

اما و مگر حتی اگر قلباً و جسماً و روحاً هم با خود و با مردم و با میهن خود صادق باشند، آیا گفته می توانند که ساخت همچو مناری و یا هم بازسازی مناری که چهل سال قبل ویران شده است، کدام درد از هزاران درد این ملت دربند را دوا خواهد کرد؟!

این هموطنان ما حتی اگر با خود خود هم صادق باشند، سری در گریبان خود فرو برده و فارغ از هرگونه حب و بغض و قوم پرستی و تبعیض طلبی و تفرقه اندازی، برای یک لحظه فکر کنند که این اقدام و عمل شان چند فیصد به نفع "وحدت ملی" که با هزاران درد و دریغ در این اوضاع و احوال توتیا گردیده است، تمام خواهد شد؟!

آیا مبادرت به چنین عملی، جوابی به بدعت یک مشیت افراد جاهل و از خود و خدا بی خبر نتواند بود که یک مشیت استخوان پوسیده را بعد از هشتاد و چند سال از دل سیه خاک بیرون کردند و بار دگر در جای دیگر به خاک سپردند که هم توهین به کشتگان بود و هم خلاف تمام موازین و مقررات ملی و اسلامی مردم افغانستان؟ از طول و تفصیل موضوع که بگذریم، این کمترین را عقیده بر این است که در هر دو قضیه متذکره فوق، دستان ناپاک داخلی و خارجی اندر کار اند تا با راه ها و روش های متفاوت در بین ملت جنگ زده و بر باد داده شده افغان تخم تفرقه بکارند و جنگ هفتاد و دو ملت را در مُلک ما راه ببندازند و به مقاصد شوم شان برسند.

این مأمول چگونه با کمترین مصرف و اندک ترین تلفات جامه عمل می پوشد؟
نمونه های روشن آنرا با وضاحت میتوان در دو عمل فوق مشاهده کرد که بجز تفرقه اندازی و تعصب قومی
هیچ سودی برای ملت و میهن نتواند داشت.

این دو عمل هر دو جز بذر تخم تفرقه و نفاق و تبعیض بین مردم شریف افغانستان، هیچ چیزی دیگر بوده نمی
تواند.

دستان ناپاک و غرض آلود داخلی و خارجی تلاش دارند تا مردم نجیب و شریف افغانستان را توسط یک مشمت
افراد استخدام شده دست به یخن سازند و از وحدت واقعی مردم افغانستان سرسختانه جلوگیری کنند که از آن
سخت وحشت دارند.

حال چه این تفرقه اندازی در لباس پرستش یک مشمت استخوان فرسوده باشد و یا هم پرستش یک مشمت سنگ و
سمنت و یا هم قهرمان تراشی و قهرمان پرستی و هزار و یک بدعت دیگر.
نه "منار نجات" ما را نجات میدهد و نجات "منار"، یعنی همان بازسازی بعد تخریب.

من آنچه شرط بلاغ است با تو می گویم

تو خواه از سخنم پند گیر و خواه ملال

